

РЕШЕНИЕ

№ 846

гр. София, 15.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Веселина Женаварова
Елеонора Попова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9319** по описа за **2021** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано по касационна жалба на ОПП – СДВР с адрес [населено място], [улица] I № 5 срещу съдебно решение от 30.07.2021г., постановено по н.а.х.д. № 6055/2021г. на СРС, НО, 116 – ти състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 21 – 4332 – 001336/05.02.2021г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на Х. А. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева на основание чл. 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането (КЗ).

С жалбата се иска отмяна на съдебното решение и постановяване на съдебно решение, с което да бъде потвърдено издаденото наказателно постановление. Правят се възражения, че съдът неправилно е приел, че се касае за маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Х. А. К. прави искане за оставяне в сила на съдебното решение.

Прокурор К. от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и решението на СРС е правилно.

Административен съд София - град, X - ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

В производството пред въззивния съд е установена следната фактическа обстановка:

На 25.01.2021г. около 00.13 часа в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]Х. А. К. управлявала автомобил О. К. с рег. [рег.номер на МПС] , регистриран на П. Д. Д. без да има сключена задължителна застраховка гражданска отговорност на автомобилистите към датата и часа на проверката. За констатираното нарушение е съставен АУАН и издадено НП, с което на основание чл. 638, ал. 3 от КЗ на водача на автомобила е наложена „глоба“ в размер на 400 лева. СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в производство без процесуални нарушения, при установено безспорно нарушение на чл.638, ал.3 от КЗ. Отменил наказателното постановление на основание чл. 28 от ЗАНН, поради маловажност на случая. Същата е мотивирана със смекчаващи отговорността обстоятелства като сключване на застраховка „Гражданска отговорност“ по - малко от 24 от извършване на процесното деяние, краткият срок от изтичане на предходната застраховка, обстоятелството, че сключването на застраховката е задължение на собственика на автомобила, данните от картоната на водача, въз основа на които не може да се приеме, че е недисциплиниран и има склонност да нарушава правилата за движение по пътищата.

Касационната инстанция намира, че с оглед събраните доказателства фактическата обстановка от СРС правилно е установена и спор по същата не е имало. Не е спорно, че към часа на проверката и съставянето на АУАН – 25.01.2021г. около 00.13 часа Х. А. К. е управлявала автомобил О. К. с рег. [рег.номер на МПС] , без да има сключена задължителна застраховка гражданска отговорност на автомобилистите, което е в нарушение на чл.638, ал.3 от КЗ. Задължението да не се допуска МПС-тата да се движат без застраховка „Гражданска отговорност“ е както за собственика, така и за водача -първото е по чл.638, ал.1 от КЗ, а второто е разписано по ал.3 -да се управлява МПС без задължителната застраховка "Гражданска отговорност". Безспорно е, че впоследствие е направена застраховка и считано от 26.01.2021г., 20.37 часа има валидна застрахователна полица, което е ирелевантно обстоятелство към установено вече нарушение, извършено от водача по - рано. Не е относимо и като смекчаващо отговорността обстоятелство, доколкото е свързано с временното отнемане на СУМПС до сключването на застраховката и последващото му връщане при сключена застраховка.

Касационната инстанция не споделя като правилни изводите на СРС за „маловажен случай“ по чл. 28 от ЗАНН. Видно от чл.93, т.9 от НК, към който препраща ЗАНН –„маловажен случай“ е този, при който извършеното деяние с оглед липсата или незначителността на вредни последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените нарушения от този вид. Нарушението е формално и не се включват във фактическия му състав настъпването на каквито и да е вредни последици, поради което остава възможна втора хипотеза –самото нарушение да бъде извършено при такива смекчаващи обстоятелства, че да бъде с по-ниска обществена опасност. В тази връзка касационният състав именно на посочената база –липса на каквито й да е конкретни смекчаващи обстоятелства –приема, че деянието не е маловажен случай.

Към преценката му отношение няма личността на извършителя, както е подходил СРС. Подобни смекчаващи обстоятелства биха били установени при поведение на дееца към конкретните съставомерни факти. Например, че водачът е поискал от собственика застрахователната полица или е бил уверен, че подобна има, преди да управлява МПС –то. Няма данни, че извънредни обстоятелства са налагали управлението на автомобила, че неключената своеременно застраховка се дължи на пропуск или грешка, или други обективни причини. Доколкото направените от Софийски районен съд изводи не съответстват на действително осъществилата се фактичката обстановка и не са налице основания за освобождаване от административнонаказателна отговорност по чл. 28, от ЗАНН, касационната жалба следва да бъде уважена като основателна, постановеното съдебно решение – отменено, а НП - потвърдено.

С оглед изхода на делото следва да бъде уважено и искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение, което съдът в настоящия състав определя на 80лв. съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София – град, X - ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 30.07.2021г., постановено по н.а.х.д. № 6055/2021г. на СРС, НО, 116 – ти състав и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление (НП) № 21 – 4332 – 001336/05.02.2021г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на Х. А. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева на основание чл. 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането (КЗ).

ОСЪЖДА Х. А. К., ЕГН [ЕГН] да заплати на СДВР – ОПП сума в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: 1.

2.